

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนครพนม
ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ
พ.ศ. ๒๕๕๑

ด้วยมหาวิทยาลัยนครพนม ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้าราชการพลเรือนในสังกัดที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งวิชาการตามมาตรา ๑๘ (ก) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ควรจะมีโอกาสขอไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่มหาวิทยาลัยกำหนด ทั้งนี้จะต้องไม่ใช่เป็นการศึกษาเพื่อเพิ่มวุฒิเพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๒๕๔๘ และโดยมติของสภามหาวิทยาลัยนครพนม ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๑ จึงออกข้อบังคับนี้ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนครพนม ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยนครพนม

"อธิการบดี" หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยนครพนม

"คณะ" หมายความว่า คณะต่าง ๆ ที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยนครพนม รวมถึงส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยนครพนม ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามมาตรา ๑๘ (ก) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๔ การไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ อาจกระทำได้ดังนี้

(๑) การวิจัย

(๒) การแต่งหรือเรียบเรียงตำราทางวิชาการ

(๓) การไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการอย่างอื่น ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยมอบหมายให้พิจารณา

(๔) การไปปฏิบัติงานตามโครงการแลกเปลี่ยนข้าราชการในสถาบันอุดมศึกษา ทั้งในและต่างประเทศที่มีความตกลงร่วมมือกันทางด้านวิชาการ หรือการวิจัย

ข้อ ๕ ผู้ที่ขอไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) ต้องมีอายุไม่เกิน ๕๗ ปี นับถึงวันที่ยื่นคำขอ

(๒) ต้องเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

(๓) ต้องไม่อยู่ระหว่างทดลองปฏิบัติงาน

(๔) ต้องปฏิบัติงานในข้อ (๒) มาไม่น้อยกว่า ๖ ปี

(๕) ต้องไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสอบสวนทางวินัย

(๖) ในกรณีผู้ขอไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการในต่างประเทศ

ต้องมีความรู้ทางภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดี

(๗) การขอไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการครั้งต่อไป ต้องมีเวลาปฏิบัติงานต่อเนื่องกันไม่น้อยกว่า ๖ ปี นับแต่วันที่กลับจากการไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

ข้อ ๖ การให้ข้าราชการไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ให้คำนึงถึงความจำเป็นและความต้องการของหน่วยงานที่จะได้ผู้มีความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาและระดับความรู้ที่เหมาะสมแก่หน้าที่ที่กำหนดให้กลับมาปฏิบัติ สำหรับสถาบันทั้งในและต่างประเทศที่จะไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ จะต้องเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงและต้องเป็นที่ยอมรับของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ การให้ข้าราชการไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ให้กระทำได้ในระยะเวลาคราวละไม่เกิน ๑๒ เดือน

ข้อ ๘ ให้อธิการบดีเป็นผู้พิจารณาอนุมัติข้าราชการในสังกัดไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ โดยให้ผู้ขอยื่นคำขอตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด เสนอต่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้นที่ สังกัดอยู่ เพื่อเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการประจำคณะ ซึ่งจะเป็นผู้พิจารณาความเหมาะสมในเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นโครงการเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการสอน การวิจัย หรือเป็นประโยชน์ทางวิชาการที่ข้าราชการผู้นั้นรับผิดชอบอยู่

(๒) ต้องไม่เป็นผลเสียต่อราชการประจำของคณะ สำนัก หรือสถาบันที่ผู้นั้นสังกัดอยู่ และไม่เป็นเหตุให้ต้องตั้งอัตรากำลังเพิ่ม

(๓) มีระยะเวลาที่เหมาะสมกับโครงการที่ขอไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

ข้อ ๙ กำหนดมาตรการควบคุมผู้ไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ดังนี้

(๑) ให้ผู้ขอไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ รายงานความก้าวหน้าทุก ๆ ๓ เดือน ของโครงการที่ได้รับอนุมัติต่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้น เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการประจำคณะพิจารณา

(๒) เมื่อโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้วให้ส่งผลงานต่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้นภายใน ๓๐ วัน แล้วเสนอต่อคณะกรรมการประจำคณะประเมินผล เพื่อเสนอต่อตามลำดับชั้นจนถึงอธิการบดีเพื่อพิจารณา ในกรณีที่คณะกรรมการประจำคณะเห็นว่ารายงานความก้าวหน้าไม่เป็นไปตามโครงการที่ได้รับอนุมัติให้รับรายงานตามลำดับชั้นจนถึงอธิการบดีเพื่อพิจารณา

(๓) ให้มหาวิทยาลัยสรุปรายงานผลการปฏิบัติงานของข้าราชการที่ขอไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการในสังกัด ให้สภามหาวิทยาลัยทราบทุก ๆ ๖ เดือน

ข้อ ๑๐ ผู้ที่ได้รับอนุมัติไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ หากไม่สามารถดำเนินการตามโครงการด้วยเหตุใด ๆ ก็ตามให้รับรายงานต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อขอกลับมาปฏิบัติราชการทันที ในระหว่างที่ปฏิบัติงานถ้าหากทางราชการมีความจำเป็นให้กลับมาปฏิบัติราชการ ให้ผู้มีอำนาจอนุมัติสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการทันที

ข้อ ๑๑ ผู้ที่ได้รับอนุมัติไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ หากไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งของข้อบังคับ หรือผลการประเมินตามข้อ ๘(๒) ไม่เป็นไปตามข้อ ๘(๒) ให้มหาวิทยาลัย ดำเนินการมาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังนี้

- (๑) สั่งให้กลับเข้าปฏิบัติราชการทันที
- (๒) ตัดสิทธิ์ไม่ให้ไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการอีก
- (๓) ไม่พิจารณาความดีความชอบประจำปี
- (๔) ลงโทษทางวินัยข้าราชการ

ข้อ ๑๒ การอนุญาตให้ข้าราชการ ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการลาหยุดราชการ เพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการหรือโครงการแลกเปลี่ยนข้าราชการระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ทั้งในและต่างประเทศ ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการและได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และเงินอื่นในระหว่างลาให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยนครพนม กำหนด

ข้อ ๑๓ กรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อบังคับที่กำหนดไว้ ให้อธิการบดีมีอำนาจในการพิจารณาอนุมัติวินิจฉัยหรือตีความชี้ขาด เพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้และให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

พลเอก

(ชวลิต ยงใจยุทธ)

นายกสภามหาวิทยาลัยนครพนม